

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Vtrum ordinatio Episcopi sit Sacramentum conferens gratiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

CAPV IV.

An singuli Ordines sint Sacramenta gratiam conferentia?

DVBIVM I.

Virum Ordinatio Episcopi sit Sacramentum conferens gratiam?

32 Affirmatur.

Respondeo: Quidquid aliqui olim senserint, certum est Ordinationem Episcopi esse proprium Sacramentum conferens gratiam. Ita tenet Altiodorensis 4. parte Summæ, cap. de Ordine, Durandus, Scotus, Maior, Paludanus, in 4. dist. 24. Caietanus Opusc. 11. tom. 1. Pet. Soto lectione 4. de Ordine, qui rectè dicit id esse fide tenendū. Idē tenent Canonistæ in Cap. Cleros, dist. 21. & Cap. Perlectis, dist. 25. Glossa in Proemio 6. decretaliū in verbo Episcopus. Nauarrus cap. 22. Enchiridij nu. 18. & passim recentiores.

Ex Scrip.

Probatur Primò: Quia Scripturæ, quibus ostendimus ordinationem esse Sacramentum, non loquuntur de ordinatione nudi Sacerdotis, sed Episcopi; vt patet 1. ad Timoth. 4. & 2. ad Timor. 1. Agitur enim ibi de impositione manuum, qua Timotheus à Paulo erat ordinatus Episcopus; vt passim docent Patres. Pleraque etiam testimonia Patrū agunt de Episcoporum ordinatione; vt Chrysostomi & Ambrosij suprà, & Leonis epist. 81. c. 1: ergo, nisi hæc ordinatio sit Sacramentū, neque ex Scripturis, neque ex Patribus, nisi per paucis, poterimus probare ordinationem esse Sacramentum.

Ordinatio Episcopalis imprimat characterem.

Probatur Secundò: Ordinatio Episcoporum est ritus exterior imprimens characterem & conferens gratiam. Quòd imprimat characterem, Probatur: tum quia non potest repeti, cuius non potest reddi alia ratio, quàm quod relinquit effectum indelebilem, quem vocamus characterem: tum quia hæc ordinatio confert nouam potestatem, quæ nullo modo potest conuenire Ordini Presbyterali; scilicet potestatem Ordinandi. Nulla ergo est ratio, cur non det etiam nouum characterem, cum character sit potestas spiritalis actiua vel passiuua.

Ille character diuersus est à Sacerdotali

Dices: Non conferre nouum characterem; sed solū, extendere Presbyteralem. Respondeo: Vel extendit, addendo aliquid reale, & hoc satis est: Nam nõ requiritur ad hoc minor efficacia, quàm ad imprimendum nouum; ac proinde illa cæremonia, habens illam efficaciam, erit Sacramentū. Vel extendit solū significatione, nihil addendo; & hoc non sufficit: cum enim detur noua potestas, non est ratio cur etiam non detur nouus character, in quo hæc potestas fundetur. Confirmatur; quia, character Ordinis est potestas actiua, non physico modo, sed morali, veluti signum quoddam diuini pacti, de cooperando homini ad functiones sacramentales, quod signum debet esse quid reale: ergo imprimat realem characterem. Idem confirmari potest, quia ipsi admittunt, Diacono & Subdiacono imprimi diuersos characteres, eò quòd in illis cernantur diuersæ potestates; atqui maior est diuersitas inter potestatem propriam Presbyteri & Episcopi, quàm inter potestatem Diaconi & Subdiaconi; ergo etiam diuersi sunt characteres Episcopi & Presbyteri.

Quòd verò Episcopalis Ordinatio gratiam conferat, patet ex Scriptura, & Patribus suprà citatis; & ex eo quòd Episcopus duo eximia Sacramenta conferre debeat; scilicet Sacramentum Ordinis, & Confirmationis. Denique ex eo, quòd munus Episcopi sit difficillimum: debet enim gubernare Ecclesiam, præesse omnibus Presbyteris; eosque in omnibus rebus diuinis dirigere. Vnde si ad munus Diaconi & Subdiaconi requiritur noua gratia, eorumque Ordinatio est Sacramentum, vt volunt illi Doctores, multò magis ad munus Episcopi gratia requiretur, eiusque Ordinatio Sacramentum erit.

Hæc ratio uatio etiam det gratiam.

Dices: Si Episcopi Ordinatio est Sacramentum distinctum à Presbyteratu, ergo poterit aliquis ordinari Episcopus, qui non sit Presbyter: sicut potest quis ordinari Presbyter, qui nõ sit Diaconus; & Diaconus, qui non sit Subdiaconus.

33 Non potest ordinari Episcopus, qui non sit Presbyter.

Respondeo: Couarruias lib. 1. variarum resolutionum cap. 10. §. 16. cum quibusdam Canonistis, concedit totum. Verum omnino neganda est consequentia; sequeretur enim, eum, qui non sit Presbyter, posse alium ordinare Presbyterū; quod est contra rationem translationis Ordinum, qui derivatur ab Ordine; sicut simile à simili, seu sicut potestas à potestate.

Dices: Presbyteratum in Episcopatu contineri eminenter, sicut Diaconatus in Sacerdotio; ac proinde non esse absurdum id, quod inferitur.

Respondeo: Hoc dici non posse: nã si sic Presbyteratus in Episcopatu contineretur, posset quis consecrare Eucharistiam & offerre sacrificium, qui non esset ordinatus Presbyteri ordinatione; quod omnino est inauditum, & falsum. Nam sensus Ecclesie est, illam diuinissimam potestatem non dari, nisi per propriam & singularem ordinationem, qua eius ministerium significetur. Neque simile est, quod adfertur in alijs Ordinibus: Nã Ordo Diaconatus & Subdiaconatus merito eminenter continentur in Ordine Presbyteri; quia munus Presbyteri est longè excellentius, imò est finis ad quæ munera inferiora ordinantur. In potestate autem quæ immediatè attingit finem, iure continentur potestates, quæ circa media versantur, & quasi eminus ad finem destinantur. Munus autem Episcopi proprium, non est excellentius munere Presbyteri, sed potiùs contrà: nihil enim sublimius consecratione Eucharistie. Vnde etiam munus Presbyteri non ordinatur ad functionem propriam Episcopi, nec in eo, continetur. Vide Scotum dist. 24. art. 2.

Non sic Presbyteratus in episcopatu continetur, sicut Diaconatus in Presbyteratu.

DVBIVM II.

Verum Episcopus iure diuino sit maior, seu superior Presbytero?

Heretici nostri negant, secuti in hoc Aëriū, qui teste Epiphano heresi 75. docebat Episcopos non esse Presbyteris maiores potestate Ordinis: neque rectè fieri in Ecclesia, quod eis concedatur maior auctoritas seu iurisdictio.

34 Nostri heretici negant.

Sed fide tenendum est, Episcopum esse iure diuino, Presbytero maiorem, saltem quoad Ordinis potestatem. Definitur in Cons. Trid. sess. 23. c. 7. Si quis dixerit Episcopos non esse Presbyteris superiores; vel non habere potestatem Confirmandi & Ordinandi; vel eam, quam habent, ijs esse cum Presbyteris communem, anathema sit.

Episcopi sunt Presbyteris maiores potestate Ordinis.

Ratio